

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se primesc. — Manuscrisele nu se returnează.
INSERATE
Se primesc la Administrațiune în Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena la N. Dukas Nachf.,
Nax. Augenfeld & Emeric Lesner,
Heinrich Schalek, A. Opeklik Nachf., Anton Opeklik.
în Budapesta: la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII. Erzsébet-körút).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o soră garmond pe o coloană 10 bani pentru o publicare. — Publicări mai dese după tarife și învoială. — **RECLAME** pe pagina 3-a o soră 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXIV.

GAZETA iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franco.
Se prenumără la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
Administrațiunea, Piața mare.
Tergul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 20 cor., pe șase luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei luni 6 corone. — Un exemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 55.

Brașov, Sâmbătă 10 (23) Martie.

1901.

Atacuri contra Austro-Ungariei.

A trebuit să surprindă modalitatea cam neobișnuită, cu care cercurile oficiale din Viena au aflat de bine a respinge atacurile foilor franceze în contra monarhiei și a dinastiei noastre printr'un comunicat publicat în foia „Wiener Abendpost“, care nu numai este inspirată de guvern, dăr formeză chiar o parte întregitoare a monitorului oficial.

Foile franceze, cu deosebire diarul „Matin“ și „Tems“, cest din urmă diar oficios, au variat tema despre apropiata descompunere a Austro-Ungariei.

Aprópe în același timp au început se scrie și foile rusesce asupra stărilor din monarhia noastră, criticându-le cu același argument. Diarul „Novosti“ din Petersburg într'un articol mai nou sensationat se încearcă a dovedi, că peirea Austriei e neînălăturabilă, că provinciile austriace vor ajunge de sigur sub stăpânirea prusiană, decă cei ce stau în fruntea monarhiei austro-ungare nu vor avé prevederea de-a schimba iute și de grabă orientarea politice lor esterne și decă nu vor eși din tripla alianță, alăturându-se la Rusia și la Francia. Pretinsa situațiune precară a Austriei și pericolul, ce dăce, că o amenință din partea Germaniei cu cutropire, causéză, adauge „Novosti“, chiar și Rusiei cea mai mare grijă.

În ajunul acestei campanie diaristice franceso-rusesce contra monarhiei noastre a apărut în Paris o carte intitulată „Europa și cestiunea austriacă“ scrisă de André Chéradame, una dintre ilustrațiunile școlii de științe politice. Acesta caută a dovedi, că Austria, adecă țerile cesunt astădi reprezentate în „Reichsrath“, n'are viitor și va ajunge neapărat sub stăpânirea Germaniei, decă nu se va transforma într'un stat federalist.

Chéradame dăce, că o parte

mare a Germanilor austriaci pândesc numai sosirea momentului de-a chema pe împăratul Wilhelm II, care vré să fiă un nou Napoleon I, ca salvator al lor. El vorbesce și de Ungaria, afirmând, că, decă ea nu va favorisa federalisarea Austriei, va întâmpina cele mai grave pericole, căci, punându-se ast-fel pe picior de dușmănie de mórte cu slavismul, ar avé a-se teme, că Rusia va deslăntui în Ungaria o propagandă slavă, cum nu s'a mai vădut și cum numai ea pôte să o facă.

Mai afirmă, că și din partea uniunei pan-germane Ungaria se pôte aștepta în cazul destrămării Austriei, că Germanii vor ocupa și ținuturile dela Pojun până la Raab. Ungurii trebuie decă, dăce, să alégă între Slavii și Germanii și pot fi siguri că decă imperiul german va pune mâna pe Austria, va fi nimicită și puterea Ungariei în propria sa țără.

Nu scie autorul frances al amintitei scrieri politice, că Maghiarii tocmai în federalism vęd cel mai mare pericol pentru supremația lor, tocmai din partea acésta se așteptă la urmările, ce li-le pune în vedere Chéradame pentru cazul, când nu s'ar despărți de Germanii.

Nu-i vorbă, se vede destul de bine din tóte ce se scriu în foile franceze și rusesce, că la Paris și la Petersburg se fac încercări nouă de-a sparge tripla alianță; se vede, că, după-ce s'a scris atâta despre ruperea Italiei de cătră Germania și Austro-Ungaria, acum s'a lansat cestiunea de esistență a Austro-Ungariei, susțindu se, că ea este mai mult amenințată chiar de cătră aliata ei, Germania.

Cu tóte acestea nu se pôte nega, că suflă un vënt prevestitor de furtună apropiată prin sferile înalte ale diplomației europene și că acuma pare a-se începe era mult temută a marilor conflicte.

Póte tocmai în consciința acéstei situațiuni periculóse, cercurile di-

riguitoare din Germania au întors foia față cu încurcăturile chineze și ar voi acum să scape cât mai curând de ele. Este interesant, că chiar fiul răposatului principe Bismark, Herbert, a pus acésta cestiune în parlamentul german, constatând, fără a întâmpina opoziția guvernului, că punctul de gravitate al politice germane este și trebuie să rămână în Europa.

Maghiarismul — „primejdut“.

Nu mai eră alaltăeri jubila și vesteau foile unguresce *urbi et orbi*, că „nația aloă-tuitoare“ numără ađi 10 milioane de suflete. O spuneau acésta pe temeiul datelor statistice privitoare la rezultatul recensământului.

Vine acum „Egyetertes“ să le taie șovinistilor potta de-a jubila. Într'un articol publicat în nr. dela 21 Martie și scris cu mult meșteșug de intervertire, foia șovinistă scóte la ivélă un punct negru din statistica, în ce privesce pe Maghiari. Dăr care să fiă acest punct negru? Étă-l în traducere verbală:

„În părțile ardeleni, cea mai mare sporire a populațiunii se observă în ținuturile locuite de Valahi. În comitatele, unde populația valahă e preponderantă, este aprópe bătător la ochi mărimea procentului sporirii“...

„Egyetertes“ constată un adevăr plausibil. Ori cât de huiduiți și necăjiți sunt Românii și ori cât de vitreg și dușman existenței lor naționale este sistemul politic dominant, care pentru unii e muma, pentru alții ciună, — Românii totuși stau în picioare, ba se mai și sporesc! Sporirea acésta nu se face pe cale nefirică, nu este nici-decăt un product artificial, ci este și rămâne un proces firesc și propriu vitalității „rassei valahe“.

Dăr kosuthiștii dela numita foie sunt cu totul de altă părere. Ei găsesc, că procesul acesta, care duréză de mult și care s'ar face „în paguba Maghiarilor“, stă „în legătură cu vechia aparițiune estra-ordinar de tristă, că maghiarimea din Ardeal, care

locuesce lângă sçu printre valahime, se valahiséză în massă... O mare primejdiă zace în acésta, fiind-că tocmai în Ardeal este nevoie ca maghiarimea să se întărescă și să cucerescă teren“...

Povestea acésta am auđit-o de nenumărate ori și nu trebuie să mai spunem, că afirmările fóiei kosuthiste sunt și rămân pure neadevăruri. Cum adecă? Românii cei obijduiți și părăsiți să romăniseze pe Maghiaro-Sécuii giuguliți și ajutați pe tóte căile de guvern și societatea maghiară? Nu este óre mai aprópe de mitea sănătósă, că lucrul s'ar puté petrece tocmai dimpotrivă? Cum vin combatanții maghiarismului violent să se laude de-o parte cu „10 milioane Maghiari“, ér de altă parte tot ei se țipe și să facă alaiū nebun, că cei de rassa străină contopesc elementul maghiar? Un testimoniu fórte trist de vitalitate dau șovinistii dela presa maghiară rasei la care aparțin, decă și ađi, când omnipotența Maghiarilor își trăesce veacul de aur și când sunt ajunși la culmea răsfațului și belșugului în favoruri, alunecă pe panta plângerilor de feliiul acesta!

La urmă — după-ce desfășură pretinsa „primejdiă“ de care sunt amenințați Ungurii Ardeleni — drept remediu „E—s“ se provócă „la mijlócele, la cară a avisat Ludovic Kossuth în 1877 scriind, că „petru susținerea naționalității maghiare, plecată spre perire și pentru recăștigarea celor pierduți, să se folosésca iutărirea materială a poporului; altă cale de ferioire nu există“.

Cam așa grăesce și ministru actual de agricultură Daranyi, și ne vine a crede, că întreg articolul lui „Egyetertes“ despre pretinsa primejdiă în care s'ar afla Maghiarii, a fost scris numai și numai cu scopul de a susține politica colonisărilor printre Românii din Ardeal, cu scop declarat de maghiarizare.

Nu maghiarismul este așa-déră cel primejdut aevea, ci romanismul. Prin atacurile continue ale celor cari pas de pas și o o sistematică hrănire a tendențelor dușmănoase caută tot posibilul de-a ridica pe ai lor pe ruina națională și material al altora, nu se va ajunge însă nici-odată ferioirea rasei maghiare visată de Kossuth, cu atât mai puțin ferioirea țerii poliglote.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(3)

Reînviat.

Novela, de W. Urban.

(Urmare.)

După-ce rămase singură, dómna Lucia scóse fórte agitată scrisóra din buzunar pentru a-o desface.

— „Mare Dumneđeule“, își dăse ea facet. „Nici-odată în viață să nu mai am eu liniște dinaintea acestui blăstēm, — acéstei nefericiri?“

Cu respirația grea și cu o mare frică, ce se esprima în ochii ei înholbați, ceti cu buzele tremurânde:

„Iubită nevastă!

Încă odată ceriul s'a îndurat spre mine, lăsând să se facă o schimbare spre mai bine în viața mea. Astădi dimiñetă mi-s'a comunicat din partea administrației închisorii, că în urma petițiunei de-acum trei ani, îndecsebi în urma purtării mele pline de căință și a conduitei mele bune în timpul celor cincispre-dece ani de pe-

dépsă, sunt grațiat și restul pedepsei imi este iertat.

Greu vei puté să îți imaginezi, cu ce sentimente pun acésta scire pe hărtia, pentru a fi-o împărtăși ție mai întâi. Un înmormântat de viu și éráși reînviat bate acum la ușa ta; un om, care după lege e vrednic de mórte și care numai prin grația ómenilor trăesce, întinde rugător mâna cătră tine, cătră a lui soția. Értă-mi și tu mie! Uită neferioirea și rușinea, ce eu prin fapta mea nesocotită, sêlbatecă, am adus-o asupra ta și a copiilor noștri, și întinde mi mână de ajutor, ca eu, atât de adăuc cădut, să mă pot ridica éráși, să pot ajunge în viață éráși la o poziția. Cugetă la aceea, că mâna preotului ne-a binecuvântat în loc sfânt și fi-mi însoțitoare fidelă și în acésta óra grea a vieții nouă.

Lucio! Bine sciu, că bucuria nu pôte să-ți procure un om, care a încărunit între zidurile închisorii, s'a gârbovit sub greul ce l'a purtat, și acuma, ca și un ciumat, numai gróză și spaimă împraștie în jurul său. Sciu fórte bine, că pentru priiții mei copii, cari și ei ca și alți ómenii

mă cred între cei morți, am devenit om de desprețuit și pôte voiți paralisa, descu-ragia și umplea de pestilență tînăra lor viață. Dăr îți jur, că eu nici ție, nici lor nu voesc să le stau în cale, doress numai să-i vęd. Nu mă respinge, căci tu ești soția mea și ai tēi copii sunt și ai mei. Tu nu soi, ce au făcut acéști cincispre-dece ani din mine trupesce și sufletesce. Din tînărul bărbat, îngâmfat și svénturat, până la crimă arțăgos, care înainte cu 15 ani a pășit în acésta îngrozitoare casă, în acest mormânt a celor vii, a devenit un moșneg sdrobot, a cărui problemă în viață este numai căința și curățirea de păcate. Eu voiți lucra până mi va țieși sângele din degete; cea mai ordinară și mai umilitóre muncă, pe care nici un om n'ar voi să-o isprăvescă, are să-mi fiă binevenită. Nu-ți voiți cădă spre greutate. Atăta putere mai am încă, pentru a-mi agonisi singur pânea de tóte zilele. Numai în apropierea ta lasă-mă să stau. Lasă-mă numai să inspir același aer, care-l inspiră copiii mei, ca măcar din timp în timp să-i pot vedé, fiă și ca necunoscut.

Te conjur, Lucio, pe tot ce în viața omenescă 'mi este sfânt și de venerat, nu mă alunga. Îți scriu înainte, ca să nu te înspăimânti prea tare la sosirea mea. Măne dimiñetă voiți fi concediat, pot dără deja Joi séra să fiu acolo. — Vei fi tu óre mai impietrită, mai crudă și mai neinduplecată decă ómenii străini, cari mă grațieză, cari 'mi értă? Tu și copiii mei 'mi sunteți unica speranță în acésta lume, unica mângăere. 'Mi-o vei denega tu óre?

Trebuie să sfirșesc. Nu mai e loc și inima mi este încă așa de plină, încăt să se se sfășie! Adio, Lucio, sărută pentru mine copiii — de ar fi și numai în vis.

Al tēu nefericit soț
Leone Sporita“.

În colțul scrisorii se afla sigilul mare al administrațiunii închisorii dela Faggia, sub care era scris cuvântul „vădut“ și un nume nedescifrabil.

— „Sfântă Madonnă“, murmură Lucia după cetirea scrisorii, „ce se va alege din tóte acestea?“

În grabă ascunse scrisóra temându-se că ar puté-o cineva surprinde și întreba

